

[Justitsministeren]

ker Jørgensen det rimeligt, at vi – en anden regering nu – skal foretage denne ombygning uden videre, uden at der er forberedt noget som helst? Det var de mere praktiske ting.

Så kommer det, jeg tror må interessere os alle. De næste spørgsmål stiller jeg – det pointerer jeg – af respekt for socialdemokratiet, der altid har haft en evne til sammen med os andre trods modstridende synspunkter at gøre, hvad man kunne, for at få tingene til at fungere i parlamentet. Jeg respekterer socialdemokratiet på dette punkt og vil fortsat gerne gøre det.

Har hr. Anker Jørgensen overvejet konsekvenserne af det, man åbner for nu? Som det blev oplyst tidligere under debatten, har der ikke været tilfælde siden 1849 – det er dog et par år – hvor man imod en regerings ønske har foretaget flytninger af denne art, altså påtvunget en regering, at den skulle administrere på en bestemt måde. Hr. Anker Jørgensen har jo ledet mindretalsregeringer længere end nogen anden i denne sal. Ville hr. Anker Jørgensen ikke have følt det ubekvemt, hvis partier havde sagt – det er selvfølgelig ganske tilfældigt valgte emner, jeg nu tager op –: der sker noget i postvæsenet, vi ikke synes om. Er det ikke bedre at lægge postvæsenet, ja f.eks. over til justitsministeriet? Så skulle vi nok få hold på det. Eller hvis man sagde: hør, alt det dér omkring energiministeriet kan vi ikke finde ud af. Er det ikke bedre at flytte det et andet sted hen? Eller – ja, vi kunne finde mange eksempler. Det eneste ministerium, man ikke ville flytte noget fra, var statsministeriet, for dér sad hr. Anker Jørgensen. Ville det ikke være ubekvemt og ubehageligt, hvis hr. Anker Jørgensen, dengang han ledede en mindretalsregering, skulle stå over for det gang på gang?

Er hr. Anker Jørgensen klar over, at ved at åbne for den slags, ved at søge at påtvinge en mindretalsregering, at folketinget skal bestemme, hvordan den skal tilrettelægge arbejdet, ved at sætte statsministeren ud af funktion i den forbindelse, gør man det uhyre vanskeligt, måske umuligt, for mindretalsregeringer i fremtiden? Det er muligt, at hr. Anker Jørgensen tænker, at hvis socialdemokratiet igen skal være medlem af en regering, så bør det være en flertalsregering. Så har man i hvert fald lyttet til, hvad jeg har sagt i for tiden. Men det kunne dog være, at det igen blev en mindretalsregering, og hvis det blev

det – socialdemokratiet har jo ledet flere mindretalsregeringer end nogen andre – må vi så ikke få en anvisning på, hvordan hele den situation skal klares? Eller tænker hr. Anker Jørgensen sig en fremtid, hvor partierne kappes om at flytte rundt på ministerierne?

Jeg vil gerne spørge hr. Anker Jørgensen, der jo repræsenterer det endnu største lønmodtagerparti: hvad tænker man egentlig på i forbindelse med den uro, det giver hos de ansatte inden for staten, hvis en statsminister eller en ressortminister flytter? Ja vel, så har de pågældende nogen, de kan forhandle med, men er det virkelig meningen, at de ansatte i staten skal gå rundt i evig uro for, at det ene parti efter det andet kan få flyttet tingene?

Jeg synes ærlig talt, at når man stiller et forslag, hvor man ændrer en parlamentarisk praksis fuldstændigt, selv om vi har levet med den siden 1849, så skylder man os at give os besked om disse ting.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Justitsministeren sagde, at det er statsministerens ret uden folketingets indblanding at bestemme sagernes fordeling mellem ministrene, og det er korrekt. Men når folketinget én gang har udtalt sig om, hvordan det ønsker sagerne fordelt, så må man acceptere som statsminister, at vi lever i et parlamentarisk system. Jeg gentager det, jeg sagde tidligere: vi indførte parlamentarismen, da vi i 1901 afsatte den første konservative statsminister i dette århundrede. Den anden konservative statsminister i dette århundrede bør ikke rejse spørgsmålet om parlamentarismens fortsættelse. Det kan være ubekvemt for magthaverne at have demokrati og parlamentarisme, det skal være ubekvemt for magthaverne, det er meningen med både demokrati og parlamentarismen.

Jeg gentager, at det aktuelle forslag ønsker jeg ikke at støtte. De radikale stemmer ikke for det socialdemokratiske forslag om fuldstændigt at tømme tilsynet med udlændinge. Men det er nødvendigt at understrege, at også den anden konservative statsminister i dette århundrede må finde sig i, at folketingets flertal kan bestemme, hvad der skal ske. Jeg er enig med justitsministeren i, at dette flertal